

Det Anarkistiska Biblioteket

Fängelsedag

Ivan Oljelund

Ivan Oljelund
Fängelsedag
1916

Tidningen Brand #51 1916

www.anarkistiskabiblioteket.se

1916

MORGON.

Mot gallerhägnad fönsterglugg
och mulet morgonljus
jag lyfter upp nyss vaken blick,
än tyngd av sömnens rus.

I korridoren en signal
till väckning skraller gällt:
upp bovar, Gud en bättringsdag
till er förfogan ställt!

Det slås i dörrar, vrids i lås
och hasplar rassla lätt;
konstapeln öppnar varje dörr
i kraft av lag och rätt.

Vi hämta våra kläder in
och dra' dem trötta på.
Och med en åldrig snigels fart
begrinner dagen gå.

GÅRDGÅNG.

Ej solen glömde oss ändå,
fast morgonen var grå.
Och över jorden ser jag stå
en himmel, djupblått blå.

Ack, såg man blott en större flik
av himlens djupa blå,
då vore man ju lycklig, rik!
Så trångt är fönstret, så...

Ack flöte solens guld hit in
i cellens skumma vrå,
då vore ju all glädje min!
Men cellen är så grå...

Jag står: ser molnen dra' åstad,
hör mina pulsar slå.
Då öppnas dörren: "promenad!"
Hej, ut på går'n och gå!

Jag skyndar ut, förtjust och glad,
ned till mitt gårdsgångsbås.

Vad här skall slukas luft och vad
här travas skall och gå's!

VÄNNERNA GLÖMMA EJ.

Jag plöjt igenom böckers mängd
och bråkat hjärnan trött,
samt vankat kring i diktens ängd
- en versbok söndernött.

En gammal bönbok fick jag fatt:
"O, fallna brottsling, ve"... -
jag läste skräpet och fann att
det smakade av trä.

Nu tänker jag på ingenting,
om ej på fönstrets glugg:
jag vånne hände det nånting!
Det sker dock ej ett dugg.

Om dörrn gick upp för skål och frukt,
för blommor och för brev!
O, ödets hand och hårda tukt,
som mig i fångsel drev!

Och verkligen, min önskan blev
ej längre önskan blott!
Dörrn springer upp för frukt och brev,
för blommor och allt gott.

Välsignelse och frid och fröjd!
O, levande små blad,
rosor, liljor... brev - jag nöjd
ju är och hjärtligt glad!

Nu fönster upp och våren in!
små blommor gästa mig.
Brinn, brevets varma hälsning, brinn
emot mig, innerlig...

KVÄLL.

Jag vankat tiotusen steg
såvisst som ett idag.
(Att fångens dag skall vara seg
och lång, lär rikets lag.)

Från hörn till hörn jag golvet mätt
och kors och tvärs och snett.
Och tankarna ha tätt! tätt! tätt!
runt jagat med mitt vett.

Nu kvällas: ned går brandröd sol
bland molnens vita block.
Och ifrån himmelsblå kupol
nedstiger natten ock.

Och genom öppet fönster når
en vårvällsvind min cell;
o, fångenskap är dubbelt svår
en varm och vårlig kväll...

Men bort från fönstret, till det stäng!
Hör, kvällssignalen går -
Fäll ut och bädda väl din säng,
du själv där ligga får!

Och rondens inspektionen gör
i varje cell och går.
I mörkret ligger jag och hör
när klockan åtta slår.

*Kungsholmen april - 16. **Ivan Oljelund.**